

การค้าประเวณีและการค้ามนุษย์

เป็นรูปแบบใหม่ๆ ของการเป็นทาส “เราจะอยู่เฉยๆ ไม่ได้...” (GOCR-S:86)

ทาสแบบใหม่

เมื่อกฎหมายถือครองมนุษย์ถูกยกเลิกไปนั้น มีหลายคนคิดว่าการเป็นทาสสิ้นสุดลงแล้ว ความของการเป็นทาสที่แท้จริงนั้นมีใช้อยู่ตรงทั้ง “การถือครองตามกฎหมายและธุรกิจค้ามนุษย์” จุดใหญ่ใจความของทาสอยู่ตรงการควบคุมผู้คนโดยใช้ความรุนแรงและใช้พวกเขาเป็นเครื่องมือหาเงิน” ในปัจจุบันกฎหมายห้ามถือครองทาส “แต่ผู้คนทั่วโลกยังคงถูกกระทำทารุณกรรมและทำลายจิตใจให้เป็นทาสด้วยการใช้ความรุนแรง พวกเขาถูกยึดเอาอำนาจอใจไป แรงงาน จิตใจและชีวิตของพวกเขาถูกความโลภของคนอื่นนำไปใช้แทน ทาสสมัยใหม่ต่างไปจากทาสในอดีต ทาสในปัจจุบันโยกย้ายได้ “ราคาถูกและโยนทิ้งไปได้”¹

ทาสสามารถถูกเคลื่อนย้ายจากประเทศดั้งเดิมผ่านประเทศที่เป็นทางผ่านสู่ประเทศจุดหมายปลายทาง “ ในกรณีของการค้ามนุษย์ภายในประเทศ ประเทศเดียวกันจะเป็นทั้งประเทศดั้งเดิม ประเทศทางผ่านและประเทศปลายทางไปพร้อมกัน การเคลื่อนย้ายทาสทางเพศในระดับใหญ่จะเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายจากเขตและประเทศยากจนไปสู่เขตและประเทศที่ร่ำรวยกว่า”²

จากรายงานของสหประชาชาติเรื่อง Global Initiative to Fight Trafficking (UN.GIFT) มีรายงานว่าผู้คนโยกย้ายจาก 127 ประเทศเพื่อการเอารัดเอาเปรียบใน 137 ประเทศ เกี่ยวข้องกับทุกทวีปและระบบเศรษฐกิจทุกรูปแบบ³

ความหมายของการค้า

“การค้าประเวณีคือการเอารัดเอาเปรียบสตรีและเด็ก ทั้งในประเทศและระดับข้ามชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อบังคับให้ทำงานด้านเพศ โดยหมายรวมทั้งการหาเหยื่อ การเดินทาง ที่พัก โยกย้ายหรือขายสตรีและเด็กเพื่อเป้าหมายนี้”⁴

¹ Bales, Kevin, *Ending Slavery: How we free today's Slaves*. University of California Press: Berkeley and Los Angeles London, 2007, 10-12.

² Kara Siddharth, *Sex Trafficking – inside the Business of Modern Slavery*, Columbia University Press: New York, 2009, 10.

³ สำนักงานสหประชาชาติในค่ายาเสพติดและอาชญากรรม Trafficking in Persons: Global Patterns. Vienna, 2006.

⁴ Soroptimist International of the Americas: WHITE PAPER: The New Face of Slavery <http://WWW.soroptimist.org/pdf/SlaveryWPoio8.pdf> (10-7-2010)

การค้ามนุษย์ อาชญากรรมระดับโลกอันน่าละอายต่อเราทุกคนนั้น เป็นการฝ่าฝืนสิทธิมนุษยย์ที่โหดร้ายและน่าขยะแขยงที่สุดอย่างหนึ่ง ได้รับการกล่าวขานอย่างถูกต้องว่าเป็นรูปแบบใหม่ของทาส เหลือส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็กซึ่งเป็นสมาชิกที่ปกป้องตนเองได้น้อยที่สุดของสังคมเรา ร่างกายมนุษย์ถูกล่วงเกิน สิ่งนี้เป็นการหมิ่นประมาทที่ประทับของพระเจ้าและเป็นการดูหมิ่นต่อองค์พระผู้สร้าง พระสันตะปาปาโยฮันปอลที่สองทรงใช้คำหนักๆ เพื่เน้นลักษณะอันน่าขยะแขยงของอาชญากรรมระดับโลกนี้ พระองค์ทรงเขียนไว้ว่า

“การค้าผู้คนเป็นการกระทำผิดอันน่าตกใจต่อศักดิ์ศรีมนุษย์และเป็นการลวงละเมิดขนานหนักต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ทาส การค้าประเวณี การขายสตรีและเด็ก และสภาพที่ทำงานที่ไร้อำนาจ โดยถือว่าผู้คนเป็นเครื่องมือเพื่อได้กำไรมากกว่าเป็นบุคคลที่มีอิสระและรับผิดชอบ เป็น “สิ่งชั่วร้าย” ซึ่ง “เป็นยาพิษต่อสังคมมนุษย์ ทำให้ผู้ที่ยังกระทำอยู่เลวทรามลงไป และเป็น “การไม่ให้เกียรติต่อองค์พระผู้สร้าง (Gaudium et Spes, 27)”

“สภาพการณ์เหล่านี้เป็นการดูหมิ่นต่อคุณค่าพื้นฐานทั้งหลาย ซึ่งทุกวัฒนธรรมและผู้คนทั้งหลายยกย่อง คุณค่าที่เป็นรากฐานของธรรมชาติมนุษย์... ใครจะปฏิเสธได้ว่าบรรดาเหยื่อของอาชญากรรมนี้นั้น บ่อยๆ แล้วเป็นผู้ยากจนที่สุดและสมาชิกที่ปกป้องตนเองได้น้อยที่สุดในครอบครัวมนุษยชาติ เป็นพี่น้องที่ “ต่ำต้อย” ที่สุดของเรา

“แนวโน้มอันน่าเป็นห่วงในการถือว่าการค้าประเวณีเป็นธุรกิจหรืออุตสาหกรรมนั้น มิใช่เพียงมีส่วนช่วยการค้ามนุษย์เท่านั้น แต่ในตัวมันเองก็แสดงถึงความโน้มเอียงเพิ่มขึ้นที่จะแยกอิสราเอลออกไปจากกฎหมายศีลธรรมและลดทอนอันมั่งคั่งด้านเพศของมนุษย์ให้กลายเป็นเพียงสินค้าเท่านั้น”⁵

แม้ว่าความสนใจที่สร้างโดยกลุ่มเห็นด้วยกับการเลิกทาส กลุ่มเอนจีโอ และองค์กรรัฐจะเพิ่มมากขึ้นทั่วโลกก็ตาม ในปัจจุบันการค้ามนุษย์ก็ยังเป็นความจริงอันน่าสลดใจมาก ในขณะที่บรรดารัฐสมาชิกได้รับรองระเบียบการเพื่อป้องกัน กำจัดและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็กนั้น การค้ามนุษย์ก็ยังคงเปื้อนอาชญากรรมที่มีความเสี่ยงต่ำและทำกำไรได้สูงอยู่

เรามารวมกัน ณ ที่นี้ในวันนี้เพื่อปรึกษากันเกี่ยวกับความเป็นจริงซึ่งเรายอมรับกันว่าเป็นทาสในศตวรรษที่ 21 สิ่งนี้เป็นความน่าละอาย การลดศักดิ์ศรีมนุษย์ เราจะถือว่าตนเป็นผู้เจริญแล้วไม่ได้ ถ้าเราปล่อยให้อาชญากรรมนี้ดำเนินต่อไปอยู่ เป็นหน้าที่ของเราที่จะกระทำทุกอย่างที่มีอำนาจเพื่อกำจัดทาสให้หมดสิ้นไป อาชญากรรมนี้มีชื่อเรื่องใหม่ การค้ามนุษย์ได้กลายเป็นกิจกรรมที่หาเงินได้คล่องเป็นอันดับสามในหมู่อาชญากรรมที่มีการบริหารจัดการระดับโลก และสร้างกำไรมหาศาลจากการทำลายชีวิตมนุษย์อย่างป่าเถื่อนและไร้ความหมาย โดยเฉพาะต่อสตรีและเด็ก

“ธุรกิจอาชญากรรมนี้อาจแยกออกได้เป็น 3 ส่วนคือ

⁵ พฤษภาคม 15, 2002 เนื่องในโอกาสการประชุมระดับนานาชาติในหัวข้อเรื่อง “*Twenty-First Century Slavery – The Human Rights dimension to Trafficking in Human Beings*” – organized by U.S. Ambassador to the Holy See Jim Nicholson and hosted by the Gregorian University – Pope John Paul II wrote a “Letter to Archbishop Jean-Louis Tauran,” Secretary for Relations with States.

ขนาดและการเติบโตของอุตสาหกรรมโดยรวมในด้านจำนวนของทาส

รายได้และกำไรที่เกิดจากการขายบรรดาทาสให้กับบรรดาผู้ที่เอารัดเอาเปรียบ และ

รายได้และกำไรที่เกิดจากการเอารัดเอาเปรียบทาสด้านเพศ”⁶

ขนาดโดยรวม

เนื่องจากธรรมชาติของธุรกิจนี้จะถูกปกปิดจึงเป็นเรื่องยากที่จะบอกว่ามีผู้คนถูกค้าขายกันเท่าใด องค์การเอ็นจีโอปลดปล่อยบรรดาทาส คาดคะเนว่ามีทาสอยู่ 27 ล้านคนในโลกในปัจจุบัน จากการคาดคะเนนี้ “มีทาสมากกว่า 1.3 ล้านคนในลาตินอเมริกาและแถบแคริบเบียน เกือบ 1 ล้านคนในแอฟริกาและตะวันออกกลาง และ 24 ล้านคนในเอเชีย”⁷

สำนักงานสหประชาชาติด้านยาเสพติดและอาชญากรรม (UNODC) ปี 2009 รายงานว่า 79 เปอร์เซ็นต์ของการค้ามนุษย์ทั่วโลกนั้นเพื่อการเอารัดเอาเปรียบทางเพศ และเหยื่อที่ใช้เพื่อเป้าหมายนี้ส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็กหญิง” สิ่งนี้เป็นเรื่องน่าเป็นห่วงในบรรดาประเทศต่างๆ ในเอเชียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศฟิลิปปินส์และกัมพูชา (UNODC, 2009, ดู <http://www.unodc.org/unodc/en/humantrafficking/global-report-on-trafficking-in-persons.html.P.6>)

ตามรายงานของ UN. Global Initiative to Fight Trafficking (UN.GIFT) คาดการณ์ว่า ณ เวลาใดก็ตามมีคนประมาณ 2.5 ล้านคนเป็นแรงงานบังคับ – รวมทั้งการเอารัดเอาเปรียบทางเพศด้วย จากจำนวน 2.5 ล้านคนนี้ 1.4 ล้านคน ซึ่งเป็นจำนวน 56 เปอร์เซ็นต์อยู่ในเอเชียและปาซิฟิก (ILO, *Forced Labour Statistics Factsheet 2007*)

เหยื่อที่ถูกค้าเป็นทาสส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 ถึง 24 ปี (International Organization for Migration, *Counter-Trafficking Database, 78 countries, 1999-2006* (1999))

⁶ Kara, Sex trafficking, 16 (emphasis added)

⁷ Free the Slaves, Map of Slavery Worldwide www.freetheslaves.net

UNODC ให้ข้อสังเกตด้วยว่าระหว่าง 2003 – 2007 การค้าเด็กเพิ่มจำนวนขึ้น โดยเพิ่มจาก 15 เปอร์เซ็นต์เป็น 22 เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นความท้าทายอันใหญ่หลวงต่อทั้งองค์กรเอกชนและองค์กรรัฐที่อุทิศตนอย่างจริงจังต่อสวัสดิภาพของเด็ก

161 ประเทศรายงานว่าได้รับผลกระทบจากการค้ามนุษย์โดยเป็นแหล่ง ที่พักกลางทางหรือประเทศปลายทาง (สำนักงานสหประชาชาติด้านยาเสพติดและอาชญากรรม *Trafficking in Persons: Global Patterns* (Vienna 2006)

เหยื่อของการค้ามนุษย์หลายรายอย่างน้อยมีการศึกษาในระดับกลาง (International Organization for Migration, *Counter-Trafficking Database, 78 countries, 1999-2006* (1999)

มีเหตุผลหลัก 2 ประการสำหรับแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นนี้ ข้อแรกมี **ความต้องการ** และข้อสองผู้ค้ามนุษย์ยังคงไม่ได้รับการลงโทษจากบรรดากิจกรรมอาชญากรรมของตน

เมื่อดูสถิติเหล่านี้แล้วสังเกตได้ถึงแนวโน้มบางอย่าง ข้อแรก เนื่องจากมี**ความต้องการ** การค้ามนุษย์จึงเติบโตทั้งในด้านขอบเขตและขนาด ก่อให้เกิดมีทาสที่ราคาไม่แพง มวลมนุษย์ถูกค้าเป็นทาสด้วยจุดมุ่งหมายหลายประการ มิใช่เพียงเพื่อการเอารัดเอาเปรียบทางการค้าเพศเท่านั้น เราอาจเห็นได้ว่าบรรดาผู้ค้ามนุษย์คอยสอดส่องหาแหล่งใหม่ๆ และสถานที่ปลายทางต่างๆ พวกเขามีเครือข่ายที่ก่อตั้งกันอย่างดี และวิธีการคัดเลือกเหยื่อใหม่นั้นซับซ้อน เป็นที่แน่ชัดว่ามีการเชื่อมโยงระหว่างบรรดาผู้ค้ามนุษย์และบุคลากรที่รักษากฎหมาย ถ้าไรนั้นยิ่งใหญ่กว่าความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนี้มากมายนัก และบรรดาผู้ค้ามนุษย์ยังคงไม่ถูกลงโทษจากกิจกรรมอาชญากรรมทั้งหลายของตน ไม่มีการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนเลยเพราะถือกันว่าคนนั้นเป็นสินค้าเพื่อทำกำไร

“ทาสในปัจจุบันนั้นราคาถูกกว่าที่เคยเป็นมาก่อน” เราทราบกันแล้วว่าเมื่อ “ราคาสินค้าใดก็ตามลดลงอย่างฮวบฮาบ ดุลย์ของการจัดหามาและความต้องการจะเปลี่ยนแปลงไป” เนื่องจากมี “ทาสล้นตลาด... จึงราคาตกแต่ผลตอบแทนสูงกลับสูง เนื่องจากความสามารถในการทำงานของพวกเขาไม่ได้ลดลงไปตามราคาค่าตัว” เราทราบด้วยว่าเมื่อบรรดาทาสไม่สบายหรือประสบอุบัติเหตุ หรือ “มีอายุยืนนานกว่าประโยชน์ที่ให้ หรือกลายเป็นปัญหาต่อเจ้าของทาสแล้ว พวกเขาจะถูกโยนทิ้ง” เหมือนกับ “ปากกาถูกลิ้นราคาถูกทั้งหลาย” พวก

การท่องเที่ยวเชิงค้ากาม

การท่องเที่ยวเชิงค้ากาม ในเชิงปฏิบัติคือการไปพักผ่อนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นองค์ประกอบหลักระดับโลกของการค้ามนุษย์ สิ่งนี้เคลื่อนย้ายผู้คนนับไม่ถ้วนให้ข้ามแดนไปแสวงหาการพักผ่อนและความหย่อนใจ การท่องเที่ยวหมดความไร้เดียงสามานานแล้ว และควรได้รับการเตือนต่อการอพยพโยกย้ายภายในขนาดใหญ่โดยคนจนจากชนบทนับจำนวนล้านๆ ที่พากันหลังไหลเข้าสู่เขตเมืองอุตสาหกรรมหรือบรรดาศูนย์กลางการท่องเที่ยวทั้งหลายเพื่อมองหาการจ้างงาน บรรดาครอบครัวแตกสลายและเด็กๆไม่มีผู้ใหญ่คอยดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม เนื่องจากบิดามารดา โดยเฉพาะมารดาทั้งหมดยกเว้นจากบ้านของพวกเขาไปหางานทำ

“การท่องเที่ยวเชิงค้ากามนั้น คำนวณว่าเป็นอุตสาหกรรมระดับพันล้านดอลลาร์ต่อปีทั่วโลก”⁹

รายได้และผลกำไร

การค้ามนุษย์กลายเป็นกิจกรรมที่เงินสะพัดลำดับสามของการบริหารจัดการอาชญากรรมทั่วโลก “จากจำนวนของทาสเพื่อการค้ากามนั้น เราอาจคำนวณได้ถึงผลกำไรที่เกิดจากการเอารัดเอาเปรียบนี้ มีการเสนอถึงจำนวนของกำไรต่อปีที่เกิดจากอุตสาหกรรมการค้ามนุษย์ทั้งหมดดังนี้ U.S. States Department ให้ตัวเลขที่ 9.5 พันล้านดอลลาร์ และILO ให้ตัวเลขที่ 31.7 พันล้านดอลลาร์ (2005:55)”¹⁰

อุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทันใดเมื่อไม่นานมานี้เนื่องจากทำกำไรได้มหาศาลและมีความเสี่ยงน้อยมาก หลายประเทศไม่มักกฎหมายที่แน่นอนเพื่อจัดการกับบรรดาผู้ค้ามนุษย์ และมีน้อยมากสำหรับสตรี อย่างไรก็ตามกลุ่มที่เห็นด้วยกับการเลิกทาสระดับโลกที่มีอยู่ทั่วโลกได้ส่งสัญญาณเตือนภัยแล้ว และพวกเขากำลังดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้ก้าวหน้าไป

เส้นทางต่างๆ

⁸ Bales, จุดจบของทาส หน้า 12-13

⁹ สหรัฐอเมริกา บทบาทของกองกำลังทหารต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมการค้ากาม 2003

Equality Now. http://www.wqualitynow.org/english/actions/action_2301_en.html (12-7-2010)

¹⁰ Kara, Sex Trafficking, 17.

บรรดาทาสเพื่อการค้าถูกขนส่ง “จากบรรดาประเทศต้นทาง ผ่านบรรดาประเทศระหว่างทางเข้าสู่ประเทศปลายทาง” การขนส่งทาสเพื่อการค้าขนาดใหญ่จำเป็นต้องเคลื่อนย้ายบรรดาทาสจากประเทศและเขตยากจนไปสู่เขตและประเทศทั้งหลายที่ร่ำรวยกว่า เส้นทางค้าทาสในเอเชียตะวันออกนั้นจะเริ่มจาก “บรรดาประเทศยากจนเขตลุ่มน้ำโขงคือ มียนมาร์ กัมพูชา ลาว และเวียดนามเข้าสู่ประเทศไทย รวมทั้งการเคลื่อนย้ายชาวไทยและทาสจากประเทศเอเชียตะวันออกอื่นๆ เข้าสู่มาเลเซีย จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ยุโรปตะวันตก ตะวันออกกลางและอเมริกา”¹¹

จากรายงานร่วมกันของ ECAPT และ The Body Shop International นั้นผู้เยาว์ชาวเอเชียถูกพบในอเมริกาและในตะวันออกกลางสายการขนส่งที่สำคัญอีกสายหนึ่งในย่านนี้คือสายที่ขนส่งเด็กๆ จาก “เอเชียไปสู่บรรดาประเทศในโอเชียเนีย เช่นออสเตรเลีย”¹² รายงานการค้ามนุษย์ให้ข้อสังเกตว่าป้า นิกกีเป็นประเทศปลายทางสำหรับ “สตรีและเด็กจากมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย และประเทศจีน” คนเหล่านี้ “ถูกค้าเพื่อโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเอารัดเอาเปรียบในการค้าเพศในบรรดาช่องในเมืองหลวงและที่ค้าตัดไม้และเหมืองแร่ที่ห่างไกล”¹³

กระบวนการทำลายจิตวิญญาณมนุษย์

เมื่อผู้คนถูกเป็นเจ้าของในฐานะทาสแล้ว งานแรกของเจ้าของทาสคือทำให้พวกเขาเชื่อ พวกเธอถูกยัดหนังสือเดินทาง “การทำลายจิตวิญญาณมนุษย์” เป็นงานแรกของเจ้าของทาส แมลงดาและคนค้ามนุษย์ เมื่อกระทำสำเร็จลง พวกเขาก็มั่นใจได้ว่าจะได้รับการเชื่อฟังอย่างตบอดและแบบทาส เจ้าของทาสจะกระทำทุกสิ่งที่ได้เพื่อให้มั่นใจว่า ทาสของพวกเขาจะให้บริการต่อลูกค้าของพวกเขาอย่างนบนอบ และไม่พยายามหลบหนี ดังนั้นเมื่อซื้อทาสแล้ว... “พวกเธอจะตกอยู่ในวงจรอุบาทว์ของการทำร้าย การบีบคั้น ความโหดร้ายทางจิตใจและทางกาย เหยียดหยามและเปลี่ยนการล่อนจ้อน และปล้นชิงทรัพย์สิน ศักดิ์ศรีและความปลอดภัยส่วนตัว แม้พวกเธอหลบหนีมาได้หรือพ้นจากประสบการณ์นี้ไปแล้ว ผลลัพธ์ก็ยังคงติดตามเธอไปตลอดชีวิต”¹⁴

บ่อยแล้วเหยื่อของการค้ามนุษย์เพื่อค้าประเวณีจะไม่รู้จักภาษา วัฒนธรรม และประเพณีของประเทศที่พวกเธอถูกค้ามา ดังนั้นพวกเธอ “มีประสบการณ์ต่อความเครียดและความผิดหวังทางจิตใจอีกชั้นหนึ่ง บ่อยๆ แล้ว ก่อนให้บริการลูกค้า สตรีจะถูกบังคับข่มขืนโดยผู้ค้ามนุษย์เอง เพื่อเริ่มวงจรของการข่มเหงและการสบประมาท สตรีบางคนจะถูกวางยาเพื่อป้องกันไม่ให้หลบหนี เมื่อถูกทำลายลงแล้ว

¹¹ อ้างจากแหล่งเดียวกัน, 10.

¹² ECPAT International, Global Monitoring Report on Australia, 2006, 13.

¹³ US Department of State. Trafficking in Person's Report, 2008.

¹⁴ Marion Boker – Paper presented at: Berlin Conference: Europe against trafficking in Persons. 15-16 October 2001.

พลวัตของการจัดหามาให้และความต้องการ

การค้ามนุษย์ในสมัยใหม่นั้นต่างไปมากและซับซ้อนกว่ารูปแบบคลาสสิกในสมัยก่อน ชั้นแรกในปัจจุบันมีการเชื่อมโยงอย่างเหนียวแน่นระหว่างการค้ามนุษย์และการโยกย้ายที่อยู่ ที่ชายแดนของเกือบทุกชาติและระดับชาติ มีสตรีและเด็กปรากฏตัวเพิ่มขึ้น

สตรี ตามประเพณีและวัฒนธรรมนั้นดูแลการให้บริการบางอย่างในครอบครัวและในชุมชน งานบริการเหล่านี้รวมถึงการให้บริการทางเพศต่อสามีตน ดูแลบ้านให้ครอบครัวและชุมชน พวกเขาไม่ได้ค่าจ้างจากบริการเหล่านี้ มันเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีในการเป็นสตรี

“หน้าที่การให้บริการของสตรีตามประเพณีนี้มีใช้ปรากฏการใหม่ สิ่งใหม่ตามที่นักวิชาการสตรีหลายท่านอธิบายคือ ในโลกยุคใหม่มีตลาดระดับนานาชาติสำหรับสิ่งที่เคยเตรียมให้กันในครอบครัว ชุมชนท้องถิ่นหรือชาติ”

ในปัจจุบันเราทราบแล้วว่า “ตลาดใหญ่ระดับนานาชาติสำหรับการค้าประเวณี” และบรรดาผู้ที่คอยบริการนั้น “มีทุกเชื้อชาติและชุมชน” สิ่งที่เราสนใจตอนนี้คือ “ตลาดขายแม่บ้านและคนงานไร้ฝีมือราคาต่ำระดับนานาชาติ”¹⁶ เนื่องจากมีความต้องการบริการสตรีไร้ฝีมือราคาถูก จึงมีการจัดหามาให้อย่างต่อเนื่องในด้านแรงงานสตรี

บ่อยๆ แล้วคิดกันว่าความยากจนเป็นสาเหตุหลักของการค้ามนุษย์และการเอารัดเอาเปรียบ แต่ในความเป็นจริงนั้นผู้ที่รอดจากการค้ามนุษย์ส่วนใหญ่มีใช้คนจนที่สุดในชุมชน ดังนั้นถ้าเราต้องการจะทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์จากการโยกย้ายถิ่น-การค้ามนุษย์แล้ว จึงจำเป็นที่เรา “ชั้นแรกเข้าใจถึงแรงจูงใจต่างๆ สำหรับการตัดสินใจอพยพโยกย้ายถิ่นไปทำงาน –ทั้งชั่วคราวและถาวร” ผู้ที่ยากจนที่สุดนั้นไม่ค่อยพยายามโยกย้ายหางาน “แต่เป็นครอบครัวที่มีรายได้หรือทุนเพียงพอที่จะเดินทางได้ หรือเยาวชนที่มีการศึกษาหรือมีสัญชาติญาณดีพอที่จะรู้ว่ามีโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าข้างหน้า”¹⁷ โดยพร้อมที่จะเสี่ยงและอพยพโยกย้าย

¹⁵ Soroptimist International of Americas: WHITE PAPER: The New Face of Slavery.

¹⁶ Dr. Coomaraswamy, Radhika. “Violence against Women and Trafficking” in paper presented at the High-level Intergovernmental Meeting to Review Regional Implementation of the Beijing Platform for Action and its Regional and Global Outcomes, Bangkok, September 2004.

¹⁷ Meeting the Challenge: Proven Practices for Human Trafficking Prevention in the Greater Mekong Sub-region (ILO 2008 First published 2008) (15-7-

เราทราบ – แต่อย่างไรก็ตาม เรามีแนวโน้มที่จะปฏิเสธว่าสตรีปรารถนาจะย้ายถิ่นที่อยู่ ผู้ที่เหลืรอดส่วนมากซึ่งเราได้สัมภาษณ์ มิได้กระทำเป็นครั้งแรก มีหลายคนกระทำเป็นครั้งที่สอง ที่สาม แม้แต่เป็นครั้งที่สี่¹⁸ “รูปแบบใหม่ที่แท้จริงของการค้ามนุษย์ในแบบใหม่” คือสตรีปรารถนาจะโยกย้ายถิ่นที่อยู่ด้วยเหตุผลหลายประการ และด้วยเหตุผลนี้เองที่ทำให้พวกเธอเสี่ยงต่อผู้ค้ามนุษย์”¹⁹

ความต้องการโยกย้ายถิ่นที่อยู่ของสตรี เพื่อมีมาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้นสำหรับพวกเธอเองและครอบครัวของเธอนั้นจะมองข้ามไปไม่ได้ เมื่อเราพยายามพัฒนาและน่านโยบายต่างๆ ไปปฏิบัติเพื่อต่อสู้กับการโยกย้ายถิ่นที่อยู่ผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ และผู้ค้ามนุษย์ “ถ้าเราไม่คำนึงถึงยุทธวิธีต่างๆ เพื่อการอยู่รอดของสตรีแล้ว เราจะบังคับพวกเธอสู่ความเป็นจริงทางการเอาตัวเธอเปรียบขึ้นไปอีก ด้วยเหตุผลดังนี้ ความชัดเจนทางแนวคิดจึงสำคัญที่สุดก่อนจะปรึกษากันด้านกฎหมายและมาตรการเพื่อป้องกันการค้ามนุษย์ต้องมองการค้ามนุษย์ในบริบทของการโยกย้ายถิ่นที่อยู่และรูปแบบของการโยกย้ายถิ่นที่อยู่ต่างๆ”²⁰

ความอยู่รอดในแบบสตรี

Dr. Saskia Sassen ใช้วลีที่ว่า “ความอยู่รอดในแบบสตรี” เพราะยิ่งที่ยังเป็นเรื่องปกติที่สตรีจะเป็นผู้แบกภาระ แรงงานสตรีช่วยให้รัฐเก็บภาษีได้ครบ ไม่เพียงบ้านและชุมชนขึ้นกับสตรีเพื่อความอยู่รอดเท่านั้น รัฐบาลเองก็เช่นกัน “การค้าประเวณี การอพยพแรงงานและการค้ามนุษย์ผิดกฎหมายของสตรีและเด็กเพื่ออุตสาหกรรมทางเพศกำลังมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในด้านเป็นกิจกรรมที่ทำผลกำไร การส่งเงินโดยบรรดาผู้อพยพ รวมไปถึงการส่งออกคนงานที่มีการบริหารจัดการกลายเป็นแหล่งสำคัญของการจัดเก็บภาษีของบางรัฐบาล”²¹

2010) <http://www.ilo.org/public/english/region/asro/bangkok/child/trafficking/downloads/buildingknowledge/meetingthechallenge.pdf> (15-7-2010)

¹⁸ จากการสัมภาษณ์ที่พัทธา กับบรรดาสตรีและเด็กหญิงที่กลับไปบ้านได้อย่างปลอดภัย 2004-2005

¹⁹ Dr. Coomaraswamy, Radhika. “Violence against Women and Trafficking” 2004.

²⁰ จากแหล่งเดียวกัน

²¹ Sassen, Saskia. Women’s burden: Counter-geographics of globalization and the feminization of survival. Journal of International Affairs, April 2000.

การแสวงหาความอยู่รอดของสตรีนั้นบางครั้งก็เป็นฝันร้าย “เนื่องเพราะความอ่อนแอของพวกเธอถูกเอารัดเอาเปรียบและข่มเหงโดยบรรดาผู้ประสงค์จะได้กำไรจากร่างกายหรือแรงงานของพวกเธอ ที่แปลกคือการแสวงหาความอยู่รอดนี้ บ่อยๆ กลับเสริมพลังต่อสตรีบางคน ครอบครัวและชุมชนกลับมาขึ้นกับรายได้ของพวกเธอและแม้แต่รัฐบาลต่างๆ กลับต้องมาอาศัยเงินสกุลต่างประเทศที่พวกเธอส่งกลับมา”²²

หลังจากได้กล่าวถึงสิ่งเหล่านี้แล้วเราไม่อาจมองข้ามองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนช่วยในการจัดหาบรรดาทาสให้เช่นความยากจน ไม่มีงานทำ เพราะขาดการศึกษาและขาดฝีมือแรงงานที่ตลาดต้องการ ความรุนแรงในครอบครัว ความพินาศทางสภาพแวดล้อม บ้านเมืองไร้กฎหมายและความขัดแย้งทางการเมือง การทหาร ผู้ลี้ภัย ฯลฯ

ความต้องการ

เราได้เน้นเสมอถึงด้านการจัดหาของการค้ามนุษย์และองค์ประกอบทางสังคม-เศรษฐกิจในบรรดาประเทศแรกเริ่ม ซึ่งมีความอุดมต่อการค้ามนุษย์และค้าประเวณี ให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยต่อด้านความต้องการ ถ้าขาดความต้องการสตรีเพื่อใช้ในการค้าประเวณีแล้วกระบวนการค้ามนุษย์ก็คงไม่เริ่มต้นขึ้น

เมื่อมาศึกษาในด้านความต้องการก็ตระหนักว่า “มีองค์ประกอบ 4 ประการที่สร้างความต้องการขึ้นมาคือ

- 1) บรรดาชายที่ซื้อกิจกรรมการค้าทางเพศ
- 2) บรรดาผู้เอารัดเอาเปรียบที่ประกอบเป็นอุตสาหกรรมทางเพศขึ้นมา
- 3) บรรดารัฐที่เป็นประเทศปลายทาง และ
- 4) วัฒนธรรมที่ยินยอมหรือส่งเสริมการเอารัดเอาเปรียบทางเพศ”²³

บรรดาผู้ชาย

²² Dr. Coomaraswamy, Radhika. “Violence against Women and Trafficking” 2004.

²³ Hyges Donna M. The Demand: Where Sex Trafficking Begins – A call to Action: Joining the Fight Against Trafficking in Persons, paper at the – Pontifical Gregorian University – Rome, June 17, 2004 (emphasis added)

ทั้งชายและหญิงคือผู้ซื้อทาสทางเพศ แต่จนถึงขณะนี้ ยังคงเป็นชายเสียเป็นส่วนใหญ่ อุตสาหกรรมทาสทางเพศจะอยู่ไม่ได้ถ้าความต้องการของผู้ชายต่อการค้าเพศไม่เกิดขึ้น “บรรดาชาย ที่ซื้อกิจการค้าด้านเพศคือผู้บริโภคการค้ามนุษย์และสตรีและเด็กที่ค้าประเวณี”²⁴

“ความต้องการทางเพศของชายส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าทางเพศมานานนับศตวรรษ และคงจะดำเนินต่อไปอีกหลายศตวรรษข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็นเพื่อความพักผ่อนหย่อนใจ หรือความรุนแรง หรือเพื่อจุดหมายอื่นๆ ความต้องการทางเพศของชายเป็นแรงขับให้ชายไปหาที่ทำการค้าเพศในเกือบทุกประเทศในโลก”²⁵

บรรดาผู้เอารัดเอาเปรียบและผู้ค้ากำไร

ผู้ค้ากำไรเป็นองค์ประกอบที่สองของความ ต้องการ โดยรวมทั้งบรรดาผู้ค้ามนุษย์ แมงดา เจ้าของช่อง กลุ่มอาชญากรรมที่มีการบริหารจัดการ เจ้าหน้าที่รัฐและตำรวจทุจริต Kevin Bales เน้นถึงบทบาทของตำรวจ โดยบอกว่า “เมื่อตำรวจหาซื้อได้ ทาสก็ราคาถูกลง” ดังนั้นตำรวจ “ต้องการมากกว่าการฝึกอบรม” จำต้องมีการ “เขย่ากันอย่างถึงรากถึงโคน” เขากล่าวด้วยว่า “ถ้าตำรวจได้รับเงินเดือนต่ำแล้ว พวกเขาต้องเผชิญกับการประจานอย่างหนักให้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนเพื่อหาเงินให้ได้มากขึ้น”²⁶

รัฐบาล

การได้เดียงกันว่าจะออกกฎหมายรับรองการค้าประเวณีดีหรือไม่นั้นกระทำกันมาเป็นเวลานานแล้ว เรามาฟังกันว่าผู้เหลือรอดจากการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์อยากบอกอะไรกับเรา

“เรา บรรดาผู้เหลือรอดจากการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์ที่มารวมตัวกันในการแถลงข่าวในวันนี้ ขอประกาศว่า การค้าประเวณีคือความรุนแรงต่อสตรี สตรีที่ค้าประเวณีมิได้ตื่นขึ้นมาในวันหนึ่งและ “เลือก” เป็นโสเภณี เราถูกยัดเยียดให้ด้วยความยากจน การถูกข่มเหงทางเพศในอดีต บรรดาแมงดาที่หาเงินกับความอ่อนแอของพวกเรา และบรรดาชายที่ซื้อเราเพื่อการร่วมประเวณี”²⁷

²⁴ อ้างจากแหล่งเดียวกัน

²⁵ Kara, *Sex Trafficking*, 33.

²⁶ Bales, *Ending Slavery*, 28.

²⁷ Manifesto, Joint CATW-EWL Press Conference, 2005

<http://www.womenlobby.org/SiteResources/data/MediaArchive/Violence%20Centre/New/handbook.pdf>

Coalition Against Trafficking in Women (CATW) and the European Women's Lobby (EWL) (15-7-2010)

ผู้ต่อต้านกฎหมายรับรองการค้าประเวณีแย้งว่า ถ้าเราต้องการต่อสู้กับการค้าสตรีและเด็กให้สำเร็จแล้ว เราก็ต้องลงแรงเพื่อยกเลิกการค้าประเวณีและการเอารัดเอาเปรียบทางการค้าด้านเซ็กส์ของสตรีและเด็กด้วย เพราะมีการเชื่อมโยงอย่างแนบแน่นระหว่างการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์ด้านเซ็กส์ บรรดาประเทศที่ออกกฎหมายรับรองการค้าประเวณีไม่มีหลักฐานที่จะพิสูจน์ว่าการกระทำเช่นนี้เพื่อช่วยสตรีที่เกี่ยวข้อง

รัฐวิกตอเรียออกกฎหมายรับรองการค้าประเวณีในค.ศ. 1994²⁸

ดร. แมรี ซูลิแวนสงสัยในสิ่งนี้ เธอตั้งคำถามว่า

- “เบื้องหลังของการที่รัฐตัดสินใจให้การค้าประเวณีเป็นงานนั้นคืออะไร
- การเลือกเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อสตรีและเด็กหญิงที่ค้าประเวณี
- และสังคมที่อ้างว่าอุทิศตนต่อสิทธิสตรี ต่อความเท่าเทียมและความปลอดภัยยอมรับวัฒนธรรมที่อุตสาหกรรมการค้าประเวณีทรงอิทธิพล มีทั่วไป และที่สำคัญคือเป็นที่ยอมรับกัน”²⁹

รัฐรู้สึกถ้าถือว่าการค้าประเวณีเป็นงานแล้ว รัฐจะสามารถกำกับดูแลอุตสาหกรรมนี้ กำจัดอาชญากรรมที่มีการบริหารจัดการออกไป และหยุดเด็กค้าประเวณีและการค้ามนุษย์เพื่อเซ็กส์ สตรีที่เป็นโสเภณีจะได้รับประโยชน์เช่นเดียวกับอาชีพอื่นๆ – โดยเฉพาะการดูแลด้านสุขภาพ สตรีที่เป็นโสเภณีจะตกอยู่ภายใต้ความรุนแรงและการเอารัดเอาเปรียบน้อยลง การถือว่าการค้าประเวณีเป็นอาชญากรรมนั้นจะทำให้อุตสาหกรรมนี้หลบลงใต้ดินและจะบังคับสตรีและเด็กสู่การถูกเอารัดเอาเปรียบยิ่งขึ้นจริงๆ อย่างไรก็ตาม “ประสบการณ์ที่วิกตอเรียแสดงให้เห็นว่ากฎหมายรับรองไม่ได้ทำอะไรเลยเพื่อปกป้องสุขภาพและความปลอดภัยบรรดาผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้ การที่รัฐรับรองการค้าประเวณีกลับยิ่งเน้นถึงการทำร่างกายสตรีให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น และยิ่งขยายสาขาต่างๆ ของอุตสาหกรรมทั้งที่ถูกและผิดกฎหมาย... ยังคงมีอาชญากรรมที่มีการบริหารจัดการต่อไป... การเอารัดเอาเปรียบเด็กๆ ทางเพศดำเนินต่อไป และการยอมรับการค้าประเวณีมากขึ้นในรัฐวิกตอเรีย จริงๆ แล้ว ต้องการการไหลเข้ามาอย่างสม่ำเสมอของสตรีและเด็กหญิงเพื่อสนองความต้องการตลาดที่เงินสะพัดและขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง”³⁰

²⁸ Sex industry laws – Victoria – Prostitution Control Act 1994 <http://www.scarletalliance.org.au/laws/vic/>

²⁹ Sullivan, Mary. What Happens When Prostitution Becomes Work? An Update on Legalisation of Prostitution in Australia – Coalition Against Trafficking in Women, Australia N. Amherst, Massachusetts, 2005 (emphasis added)

³⁰ อ้างจากแหล่งเดียวกัน

Siddhartha Kara นายธนาคารหนุ่มด้านการลงทุน ซึ่งเปลี่ยนอาชีพตนเองและในตอนนี้รับหน้าที่กรรมการบริหารของ Free the Slaves ซึ่งเป็นองค์กรที่อุทิศตนเพื่อกำจัดทาสทั่วโลก กล่าวว่า “ผู้บริโภคมือถือที่ซื้อเช็ทส์ เป็นที่ชัดเจนว่าเขา กำลังมองหาเช็ทส์ แต่ก็รวมทั้งวิธีการแสดงความรุนแรง คลั่งเหี้ยชาติ ชอบมีเช็ทส์กับผู้หญิง หรือลักษณะต่อต้านสังคมอื่นๆ ออกมาด้วย ต้องขอบคุณต่อแรงงานทาส ทำให้เขาสามารถมีเช็ทส์ได้กับหญิงสาววัยที่เขาไม่สามารถกระทำได้เมื่อก่อน หรือเขาสามารถมีได้บ่อยขึ้น ความต้องการเช็ทส์ ไม่ว่าจะรุนแรง ต่ำทราวมหรือเพื่อ ‘ความสนุก’ เท่านั้น ผลักดันให้ผู้บริโภคทั้งหลายไปหาโสเภณี”³¹ ทศนคติเช่นนี้แสดงให้เห็นชัดว่าการค้าประเวณีจะอยู่ต่อไปเพราะมันฝังตัวอยู่ในแนวคิดของความเหนือกว่าของเพศชาย

ประเทศเนเธอร์แลนด์มีกฎหมายให้ค้าประเวณี “ตามรายงานของผู้รายงานข่าวชาติดัชท์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์นั้น ระหว่างปี 2000 ถึง 2004 เหตุการณ์การค้ามนุษย์ทางเช็ทส์เดินทางมาจากกว่า 50 ประเทศ” “สวีเดนออกกฎหมายห้ามซื้อขายบริการด้านเช็ทส์เมื่อ 1 มกราคม 1999” โดยหวังว่าการออกกฎหมายนี้จะช่วยลดความต้องการลง แต่มีหลักฐานยืนยันว่าใน “ประเทศเดนมาร์ก ซึ่งไม่มีกฎหมายห้ามซื้อขายเช็ทส์นั้น จำนวนโสเภณีเพิ่มขึ้นจากสองพันในช่วงต้นทศวรรษที่ 1990 ขึ้นไปอยู่ระหว่างห้าถึงแปดพันในปี 2004 (กระทรวงต่างประเทศฮอลแลนด์ 2005:23) อาจสรุปว่าตลาดการค้าเช็ทส์ขยายจากประเทศสวีเดนไปที่ประเทศเดนมาร์กเนื่องจากประเทศสวีเดนมีนโยบายที่แข็งแกร่ง”³²

“64% ของสตรีที่อยู่ในวงการค้าประเวณีในรัฐวิกตอเรียอยากออกจากอุตสาหกรรมนี้ ในประเทศฮอลแลนด์จำนวนนี้ขึ้นไปถึง 75%”³³

วัฒนธรรม

วัฒนธรรมคือความเป็นจริงที่ครอบคลุมทุกสิ่ง ส่งผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิตเรา วัฒนธรรมของเราหล่อหลอมชีวิตจิต สังคม การเมือง และเศรษฐกิจของเรา “เราเกิดมา เติบโตและทำงาน ดำเนินชีวิตและตายในวัฒนธรรมของเรา เราหนีมันไม่พ้น ไม่มีความเป็นจริงด้านมนุษย์ที่เป็นอิสระจากวัฒนธรรม เกิดมาและถูกอบรมโดยวัฒนธรรม เราได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอื่นๆ ไม่ว่าในทางดีหรือร้าย”³⁴

วัฒนธรรมส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อวิถีการตีความหมายของอิสรภาพของเราเอง ในหลายๆ วัฒนธรรมเอเชียนั้นสตรีและเด็กหญิงถือว่าเป็นแบบอย่างของสังคม “ในด้านการเสียสละ” ลูกสาวหรือภรรยาที่นับถือและอุทิศตนเมื่อเธอยอมรับแบกภาระ

³¹ Kara, *Sex Trafficking*, 203.

³² Kara, *Sex Trafficking*, 104

³³ Sullivan, Mary. *What Happens When Prostitution Becomes Work?*

³⁴ Archbishop Quevedo, B. OMI. “Today’s culture and consecrated life” paper presented at FABC-OCL Seminar, Hua Hin, Thailand, 2009

อิสรภาพของคนเรานั้นเป็นอิทธิพลอย่างมากจากเพศและ Joann Wolski Conn บอกว่า “เพศไม่ได้หมายถึงเพศทางชีววิทยา ๖ เพศหญิง ๗ แต่กลับหมายถึงความหมายที่วัฒนธรรมหนึ่งให้กับเพศนั้น เพศหมายถึงความหมายที่สังคมสร้างขึ้นมาต่อเพศที่แพร่หลายในวัฒนธรรมในช่วงประวัติศาสตร์ใดก็ได้”³⁶

วัฒนธรรมสมัยใหม่ของเรา โดยเฉพาะสื่อสารมวลชนยังคงมีบทบาทสำคัญในการ “ทำให้การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติ ด้วยการระบายสีให้การค้าประเวณีดูสวยสด หรือเป็นวิธีหนึ่งที่จะหาเงินได้มากๆ” บ่อยๆ แล้วจะแสดงสตรีที่ค้าประเวณีในแบบมีพลัง เป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระ”³⁷ แต่ความเจ็บปวดและความขมขื่นที่ไม่อาจเดาได้เบื้องหลังรอยยิ้มนั้นไม่เคยพูดถึงกันเลย

เพื่อจะหยุดการเป็นทาส เราจำต้องหยุดวัฒนธรรมของความรุนแรงต่อสตรีและเด็กๆ ความรุนแรงต่อสตรีและเด็กที่แม้จะมีอยู่ทั่วไปแต่ก็ไม่กระจ่างแจ้งเพราะถูกปฏิเสธ ไม่มีการรายงานและถึงขั้นเป็นที่ยอมรับกันในบางวัฒนธรรมในฐานะพฤติกรรมปกติ ความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันที่ยังเกิดขึ้นระหว่างบุรุษและสตรีจะต้องทำให้กระจ่างแจ้งและท้าทาย “สิ่งนี้เป็นการเผชิญหน้าขั้นพื้นฐาน... การค้าสตรีและทำให้สตรีและเด็กๆ เป็นทาสนั้นบ่อยๆ แล้วเกิดจากวัฒนธรรมซึ่งความรุนแรงทางกายและด้านเพศต่อสตรีและเด็กๆ นั้นทั้งพบได้บ่อยและบดบังในความเงียบ ในสภาพการณ์เช่นนี้ ขั้นตอนแรกเพื่อยุติการเป็นทาสนั้น บรรดาสตรีต้องร่วมมือกันต่อต้านความรุนแรงในบ้านของตนเอง เมื่อมีประสบการณ์ต่อพลังการต่อต้านความรุนแรงและรู้ว่าพวกเธอมีสิทธิที่จะปลอดภัยจะให้ความมั่นใจต่อสตรีว่าพวกเธอสามารถปกป้องตนเองและลูกๆ จากผู้ค้ามนุษย์ เมื่ออิสรภาพเกิดกับทุกคนแล้วพลังอันนำเกรงขามจะถูกปล่อยออกมา”³⁸

เราทำอะไรได้บ้าง

³⁵ Dorchen, Leidholdt. Making the Harm Visible – Global Sexual Exploitation of women and girls – speaking out and Providing Services – Prostitution a Modern Form of Slavery.

<http://www.uri.edu/artsci/wms/huges/mhvs slave.htm> (20-7-2010)

³⁶ Women’s Spirituality Recourses for Christian Development Second Edition, edited by Joan Wolski Conn Paulist Press, New York Mahwah, N.J. 1996, 10.

³⁷ Huges, Donna M. The Demand: Where Sex Trafficking Begins – A Call to Action: Joining the Fight Against Trafficking in Persons, paper at the – Pontifical Gregorian University – Rome, June 17, 2004.

³⁸ Bales, *Ending Slavery*, 88

ข้อแรก ไม่มีความจำเป็นที่จะรณรงค์ให้มีกฎหมายใหม่เพื่อยุติการเป็นทาส สิ่งที่ต้องการคือความตระหนักของสาธารณชน ให้ความรู้ผู้คนของเราถึงกฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่เช่น

ระเบียบการ **Palermo** กำหนดให้ประเทศต่างๆ ต้องรับผิดชอบในการยุติการค้ามนุษย์

การริเริ่มระดับโลกเพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์ของสหประชาชาติ

ในภาคพื้นแม่โขงของเรา – มี **COMMIT 2004** – (Coordinated Mekong Ministerial Initiative against Trafficking ริเริ่มการร่วมมือระดับกระทรวงของประเทศในภาคพื้นแม่น้ำโขงต่อต้านการค้ามนุษย์) โดย 6 ประเทศในภาคพื้นแม่น้ำโขงจะร่วมมือกันต่อสู้กับการค้ามนุษย์ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

รายงานการค้ามนุษย์ (กล่าวถึงเพียงบางส่วน)

สิ่งที่เราขาดคือพลังใจด้านการเมืองเพื่อให้มั่นใจว่ากฎหมายเหล่านี้ได้รับการบังคับใช้ เราต้องรับผิดชอบในการประกาศความเลวร้ายให้ทราบกัน “ถ้าการเป็นทาสยังเข้าไม่ถึงจิตใจสาธารณชน บรรดาทาสจะยังคงต้องทนทรมานอยู่ต่อไป”³⁹

มีหลายสิ่งในปัจจุบันที่เรากระทำเพื่อป้องกัน ปกป้อง ปลดปล่อยและดูแลผู้คนที่ถูกใช้เป็นทาส ซึ่งรวมไปถึงเสริมขวัญกำลังใจให้สตรีและเด็กๆ สร้างเครือข่าย ปกป้องสตรีและเด็กๆ ที่ถูกค้า ดำเนินคดีบรรดาผู้ที่รับผิดชอบต่ออาชญากรรมนี้ จัดโครงการอ่านออกเขียนได้แบบไม่เป็นทางการแก่ผู้ใหญ่จัดโครงการธุรกิจระดับจิ๋วให้สตรีเพื่อจะได้สามารถมีแหล่งตัวเลือกทำรายได้ ให้การศึกษาด้านสุขภาพ โดยเฉพาะยกระดับความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ฯลฯ มีรายการเยอะเยอะ อย่างไรก็ตามมี 2 ประเด็นที่อย่างกล่าวถึงจากรายการเหล่านี้คือ

โลกาภิวัตน์จากระดับล่าง

อำนาจจากธรรมชาติ

เป็นหนึ่งในเดียวกับโลกาภิวัตน์จากระดับล่าง

หลายองค์ประกอบมีส่วนช่วยให้เกิดการจัดหาทาสขึ้นมากมาย

³⁹ อ้างจากแหล่งเดียวกัน 27.

